

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

an . . . . . 200 Lei
jumătate . . . . . 100 Lei
un sfert . . . . . 50 Lei
străinătate . . . . . 500 Lei

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava-Mică sub Nr. 3—1933.

Intemeietori: † Al. Lupeanu-Mellin și Iuliu Maior

Proprietar și director: IULIU MAIOR

Redactor: SEVER BARBU

ANUNȚURI ȘI RECLAME

conform regulamentului de aplicare
a tarifului comercial, categoria V

Cum alungăm lipsurile

Ca un vis a trecut peste umerii noștri împovărați de atâtea griji, anul 1941. Într-o zi ne intră din nou în val, iată-ne înfruntând încă un an, care numai bunul Dumnezeu, știe ce noutăți sau câte nefericiiri ne va mai aduce.

Începem acum să ne obișnuim și cu războiul, și ne mângâiem că ne gândim că țelurile pe cari le urmărim. Conducătorii țării, prin participarea noastră la război, sunt atât de frumoase, cât și de înalțătoare.

Dar dacă anii trec ca valurile, chiar când suntem în război, apoi mai ales în vreme de război, nu trece ușor peste capetele bietei omeniri un lucru: lipsa de toate. Și odată cu lipsa vine și alt necaz: scumpetea. Aceasta, de-o vreme încoace, par'că și-au pus mâna într-o lipsă și a jupui pe bietii oameni. Și oricât ne sbatem spre a le scăpa, se întâmplă că de multe ori ne pierdem ele pe noi. Totuși nu trebuie să pierdem curajul. Dacă vom sta să gândim bine, avem dela bunul Dumnezeu mijloace, să biruim și lipsurile și scumpetea.

Iată bunăoară, acum când gospodăriile noastre harnice, torc mândre fuioare de cânepă, se ivește întrebătoare lipsa bumbacului.

Cum se vor întinde în primăvară țesăturile verzele de mătase al ierbiu abia înflorite, punțile albe de zăpadă ale pânzei se la înalbit, dacă nu este bumbac? O bună seamă că motiv de îngrijorare este acesta. Dar, socotind priceperea și măestria trecută a femeii noastre dela sate, putem spune că lipsa este de pe acum surmontată. Avem inul, cu care ușor se poate înlocui lipsa. Cât este de subțire și rezistentul de in! Cât este el de mătăsoș și trainic! Oare borangicul acela minunat nu este el țesut din fuioare de in? Căci n'am putea înlocui lipsa bumbacului cu inul? Și se lucrează tot așa de ușor ca și cânepa, și e mai trainic ca bumbacul.

Dar chiar dacă s'ar afla bumbac, el e scump. Cum vom înlătura scumpetea? Dragi săteni! E timpul să ne gândim încă de pe acum la ce vom purta pe spate la vară. Ne întovărășim în Cooperative sătești. Ne-a sfătuit acest lucru și Conducătorul Statului, Mareșalul

Antonescu. Centrala Cooperativelor va avea grijă să ne dea bumbac pe preț mai ieftin și de bună calitate. Și-l va da, numai celor întovărășiți în cooperative sătești. Numai uniți vom înlătura din calea noastră pe speculant, autorul scumpetei. Și uniți nici nu vom mai duce lipsă, nici nu vom plăti prea scump. Se cere doar dragoste de muncă și pricepere. Și aceste, har Domnului, nu ne lipsesc. Câte necazuri nu vom depărta astfel dela noi, muncind uniți, și atunci când nu ne pricepem, cerând sfatul dela unul mai priceput.

În acest fel, anii cari războiul îi face să apese mai greu pe umerii noștri, bătuți de nevoi, vor trece mai ușor și îi vom uita mai degrabă.

Preot Vasile Băltan

Gospodării model

În dorința de a ajuta la ridicarea satelor, Ministerul de Interne a hotărât să dea premii de lucruri de folos gospodăresc sătenilor, din fiecare comună, care vor avea casa cea mai bine îngrijită, copiii cei mai harnici și mai curași, vitele cele mai îngrijite și ogorul cel mai bine lucrat.

Întrecerea aceasta, pentru gospodăriile cele mai frumoase, nu va fi numai între locuitorii satelor, ci și între sate. Astfel se vor alege și satele cele mai curate, mai îngrijite, mai bine gospodărite, iar șefii lor vor fi premiați. În fiecare județ va fi apoi câte un sat model, dela care celelalte sate trebuie să ia pildă bună, de harnicie, de rânduială și de gospodărie frumoasă.

Întrecerea aceasta între săteni cu cele mai frumoase gospodării va fi îndrumată și supravegheată cu multă grijă de către guvern.

Fără îndoială că hotărârea ministerului este bună și urmărește numai binele plugarilor și ridicarea satelor.

Și ar fi bine ca ea să nu rămână numai literă moartă pe hârtie sau cel mult, o formă goală, care se duce la îndeplinire mai mult prin cele cancelarii și birouri.

Ea trebuie să fie cunoscută și înțeleasă de toți sătenii, îmbrățișată și urmată cu drag de ei. Sătenilor să li-se dea toate învățătorile de lipsă, să li-se arate și spună, cum ar trebui să fie o gospodărie frumoasă și bine așezată, cum trebuie lucrat ogorul, cum trebuie îngrijii copiii. Să urmărească apoi și să cuprindă în

în aceste întreceri pe cei mai puțin săteni sau chiar și mai săraci, la cari se vedește un spirit de chibzuială și bună rânduială, un simț gospodăresc mai dezvoltat. Atunci, la această întrecere vor lua parte doi sau trei fruntași din fiecare sat, la care se vor prezenta la sfârșitul anului, cei însărcinați cu această alegere, cinstindu-i cu titlul de „buni gospodari”. Las' că aici vremurile n-or fi tocmai potrivite pentru aceasta, dar cel puțin să se facă înțeleasă bine măsură guvernului, gândul bun pe care-l urmărește cu ea.

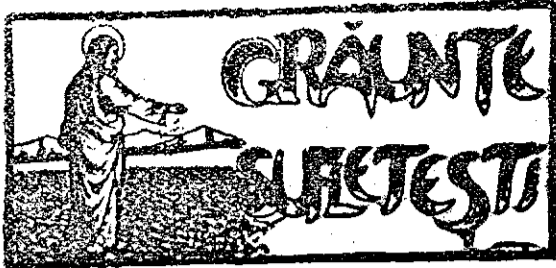
Sătenilor să li-se arate că Statul nu are nici un folos din aceasta, ci numai pentru binele, de dragul lor o face.

De câțiva ani, urmând pilda celor țări, s'au introdus și la noi întreceri de plugărești „Concursul național al grâului”, și „Concursul național al porumbului”, însă, urmate de foarte puțini plugari.

Cei cari au în mână această mișcare se mulțumesc de ce a fost înștiințată primăria, că sătenii se pot înscrie la concursul porumbului ori al grâului. Iar primarul dacă mai vestește primarizat bine, dacă nu sar... bine. Și chiar dacă primarul și notarul și ar face datoria, cu atâtea încă nu s'au făcut nimica, până nu se vor mai osteni și alții să lumineze pe plugari despre rosturile acestor întreceri, de binele ce poate veni peste ogoarele lor și peste țara întregă. Așa se face că sate întreg nu iau parte la aceste concursuri iar din altele se înscriu numai câte unul-doi, — primarul sau agentul agricol — și aceia mai mult pentru îmblănzirea formelor. Spor pe ogoare și în hambare însă nu se prea vede de pe urma acestor întreceri după cum nu se vede nici de pe urma agenților agricoli, nici de pe urma atâtor inițiative, îndemnuri și reforme plugărești.

Și n'ar fi bine, dacă și hotărârea aceasta cu „gospodăriile și satele model” se va arăta tot cu așa de puțin spor și rod, ca multe din surorile ei, așa zisele reforme pentru ridicarea plugarilor și satelor, înflorind și rodind numai pe hârtie, în rapoarte și statistici(„)

Lucru în vreme de iarnă. În partea răsăriteană a Moraviei se găsesc sate întregi care trăiesc din împletitul cu paie. Locuitorii acestor sate împletesc din paie, coșuri, păpuși, genți, cizme și felurite podobe. Se spune că mai ales acum, în vremea de iarnă, cizmele de paie sunt foarte căutate. Lucrul în vreme de iarnă este foarte folositor. Ar fi bine dacă am vedea și pe satele noastre că s'ar obișnui oamenii cu împletitul de paie, nutele, papurii, cu dogăritul, rotăritul și alte meserii ușoare făcându și cel puțin lucrurile trebuincioase în gospodăria lor.

Există ori nu purgator?

Cum se pot ajuta sufletele din purgator

Cetim în Vechiul Testament, în cartea a doua a Macabeilor, cap. 12, că Iuda Macabeul a pornit cu război împotriva lui Timotei și că Gergias a fost înfrânt, iar Iuda Macabeul a venit a doua zi, ca să și îngroape morții. Dar soldații au găsit sub haina fiecărui mort talismane deta idoli, din care cauză Dumnezeu i-a și lăsat să moară. Apoi au început să se roage, ca să li-se ierte cu totul păcatul. Adăugă apoi sf. Scriptură: „Făcând gătre după numărul bărbaților două mii de drahme de argint a trimis în Ierusalim, să aducă jertfă pentru păcat, foarte bine și cuvios de învierea morților socotind. Că de nu ar fi avut nădejde, cumcă vor învia cine mai înainte au fost căzut, deșert și de rău lucru ar fi, a se ruga pentru cei morți. Și a văzut, cumcă celor ce cu bună cucernicie au adormit, foarte bun dar le este pus. „Drept aceea sfânt și cucernic gând a fost, să a făcut curățenie pentru cei morți, ca să se slobozească de păcate” (43—46). Așadar încă Evreii cei vechi erau de credință că faptele bune, făcute de cei vii pentru cei ce mor „cu bună cucernicie”, sunt de folos morților, ca să se curățească de toate pedepsele. Acest loc însă nu poate fi altul decât purgatorul.

Că creștinii cei vechi se rugau pentru morții lor, se vede din inscripțiile ce s-au găsit în catacombe pe mormintele vechilor creștini. Pe acele morminte se află adică inscripții ca: „Domnezeu nă să stămpere spiritul tău!” „Doamnă stămpără sufletul!” „Fiecare dintre frații să roage pe Domnezeu, ca să fi primit cu spirit (suflet) sfânt și neprihănit la Domnezeu.” Așadar ei credeau că sufletele suferă în focul curățitor, de aceea se rugau să le stămpere Dum-

nezeu. Tot de aceea se rugau și frații (creștinii) cei vii pentru sufletele morților, ca să fie primite ca suflători sfânti și neprihăniți la Dumnezeu. Dacă aceste suflete ar fi în rai, n'ar mai fi nevoie de rugăciuni; iar dacă ar fi în iad, ar fi de prisos. Semn că creștinii cei vechi credeau în focul curățitor de dincolo de mormânt.

Același lucru îl mărturisesc toți sfinții Părinți din veacurile prime ale creștinismului, ca Tertulian, sf. Ciprian, Eusebiu din Cesarea, sf. Augustin și alții. Dacă însă cei mai învățați și cei mai sfinți conducători ai bisericii din cele dintâi veacuri ale creștinismului credeau în locul curățitor, e semn că întregă biserica din acele vremuri credea în purgator.

Dar noi oare, atât ortodocșii, cât și uniții, nu ne rugăm zilnic, atât în biserică, cât și acasă, pentru sufletele morților? Nu aducem jertfe, prescuri, sfinte liturghii, pomani și tot felul de rugăciuni pentru aceste suflete necăjite? Dacă însă nu este purgator, la ce ne mai rugăm pentru acele suflete? Că dacă sunt în iad, de acolo nu le mai poate scoate nimenea; iar dacă sunt în rai, nu ele ci noi avem nevoie de rugăciunile lor. Și dacă totuși ne rugăm pentru ele, ortodocșii și uniții deopotrivă, e de vădit că credem în acel loc de curățire care se numește purgator.

Dar noi nu ne rugăm pentru toți morții, ci numai pentru aceia care „cu plecate și cu pocăință au alergat la Iisus întru credință”, după cum se cântă la îngropăciunea preoților de mir. Iar aceștia sunt sufletele credincioșilor care au murit pocăiți, însă nu au făcut încă destul pentru păcatele lor. Aceste suflete însă nu pot fi nici în rai, nici în iad, ci numai în purgator. Deci există cu siguranță purgator.

Părintele Iuliu

Pregătirea unei revoluții în Spania. Sâmbătă, în această săptămână, au fost osândiți la moarte, în Spania, șase mari comuniști cari pregăteau răsturnarea guvernului, naționalist din această țară. Pe lângă aceștia au mai fost arestați încă 38 de șefi comuniști. Semne că în Spania, slugile întunerecului nu se astămpără și pregătesc revoluția.

Pilde pentru vii

Mai proști decât șobolanii

Marele predicator și apostol al Vienei, Abel, spuse într-o zi de pe amvon cu un său original: „Voi, ceilalți Vienezi, sunteți mai proști decât șobolanii.” Ascultătorii începură să zîmbească, însă predicatorul continuă în ton destul de serios: „Vă voi dovedi-o mie pune pentru șobolani mezelori otrăvitori șobolanii le mănâncă și mor. Trebuie că șobolanii, sunt foarte proști de mănâncă otrăvitoarea ca li-se oferă. Și D-voastre, Domnișorii, vi-se prezintă otrăvă nu în pilule, ci în pastile. Și o înghițiți și muriți de ea. Și, plămâni pe colac, voi știți plătit otrăvă cu bănișori și ștri. Șobolanii n'au făcut așa ceva, și de asta v'am spus, că sunteți mai proști decât șobolanii.”

Ceea ce a spus Păr. Abel Vienezilor, potrivește într-o măsură și nouă.

Scriitorii și editorii cărților

Păr. Berthier, predicator cu renume mondial, compară pe scriitorii și editorii cărților cu o scârboasă măturoasă de stradă văzând trecând pe lângă ea niște oameni cu și bine îmbrăcați, aruncă după ei noroi pe măturoșii săi. Ea nu vrea să fie ea și murdară și corăpenia celorlalte o înțeapă.

Scriitorii și editorii de cărți rele vând câștiga bani, vânzând gunoi.

Ce e de făcut cu cărțile rele

Evlavioasa Maria Leccinska, soția lui Ludovic al XV-lea, regele Franței, nu deștinând o carte pe care o știa imorală și necuviosă. Intr-o zi, aflându-se la ducul Luynes, observă lângă sobă o carte imorală și numai decât și o aruncă în foc, și zise: „Doamnă, știu că aveți aceeași atitudine față de cărțile rele; iată ce e de făcut cu astfel de producțiuni! Apa trebuie să curgă și noi.”

Ioan Vulpe

Foia „Unirii Poporului”

Se stinge 'n cet o lumânare

Unei mame rămasă în Ardealul cedat.

Se stinge 'n cet o lumânare
În casa veche din Ardeal,
Petrol săraca mamă n'are
În satul ei cel de pe deal.

Și parc' o văd la geam cum plângă
Suspini dulci de mama bună,
Iar pe icoana Maicii Sfinte
S-au furisat raze de lună.

Căci ea mai duce alinare
În noaptea abia luminată,
Dar... satul plin de jale mare,
Nu-i sgomotos ca altădată...

O satul meu, te văd în lacrimile
de plumb și de doinele durabile,
Căci tu ești și ființa să plângă,
Căci tu ești și sunt fetele frumoase?

Și tu ești și o colo lângă surd,
Și tu ești și o chihue răzând,
Bătrânii lângă beutură
Să povestească rând pe rând!

Toate s'au stins. Și-l noaptea-adâncă
Și dorm cărbunii în captor.
Rostogolii din stâncă 'n stâncă
Pârâul cântă jalea lor.

S'a stins de mult o lumânare
Și mama doarme ostentă
Vizând la noi, la alte vremuri,
Vizând la țara neîntregită

Varhaniovschi Al.
teolog an II.

Constantin Voinicul și Ileana Cosinzeana

(continuare).

Acesta, luându-le din mână lui Constantin o la de bucurie le-a dat Ianei, zicându-i: „Acu vino să ne cununăm că am adus cerșile tale aici”. „Ba eu nu mă duc cu tine la cununie până nu vei aduce și stăva mea de cal, cea din fundul mării”, îi răspunse Ileana împărăteasă. „Va aduce-o cel care te a adus și pe tine și cerșile tale”. „Atunci să știți că eu nu mai cu acela mă voi cunună”, îi întoarse fata vorba.

Împăratul chemă din nou la el pe Constantin și-i dădu și această poruncă aspră să o îndeplinească. Voinicul plină de nou la pod lăvie calul și-i spune voia împăratului. „Acuma trebuie să fii supărat stăpâne — îi zise

calul — că de nu te vei prăpădi de data aceasta, atunci să știți că nu vei mai muri dată. Da-te și cere dela împăratul 9 mii de rășină, 9 mii de câlți și 9 piei de bivolăcăldare, o sapă și un hârleț”. Acestea luându-le factorul, calul i-a învățat cum să pescă rășina și să pănă pe spinarea lui câte o pîteră de piele, una de rășină și de câlți, până când le-a așezat pe toate. „Iată-te călare și haide”, — îi zise calul plecând avându-l ca gândul, au ajuns pe mare, în locul unde paștea stăva Ianei. Călcând Constantin, calul i-a poruncit să depliească toate cele ce-i va spune. „Stăpâne acuma fă o groapă adâncă în nisipul mare și mă pot ascunde în crăncă, ca să nu mă sească nimenea. Tu te silește apoi la ardeala asta, și eu voi necheza odată de va veni marea. Să știți atunci că îndată va veni la sașul Ianei, și negăsindu-mă pe mine va veni tot pământul crăncă și curmezis, și tu va veni înșopost ostent tu să strigi din coș: „Legei calul meu din pământ și te luptă cu o armăsar”.

Împlinind voinicul toate așa precum poruncit calul, acesta a nechezat odată la de tare, de s'a cutremurat marea până la dăncuri. Îndată a venit animalul Ianei și zise că pământul în crăncă și curmezis și de apună s'a oprit și s'a așezat sub pod dela marginea mării. Atunci a strigat Constantin: „Legei calul meu din pământ și te

Încurajare sufletească la Țagu

În zilele de 24 la 26 Ianuarie p. r. Romanșii au trecut prin Țagu, unde a ținut câteva serbări, pregătind credincioșii pentru viitoarele sărbători populare. Cu toate că frigul era foarte mare, oamenii s'au adunat bucuroși la biserică să asculte cu drag predicile. Cu acest prilej împărțit între credincioșii cărți religioase, roșii și chipuri sfinte.

Mângăeri sufletești

Înceindu-și bilanțul a doi ani de rodnică activitate, reuniunea „Sf. Maria”, din Vișeg, Cluj-Turda, merită toată lauda și admirația. Într-adevăr, mult peste o minte pricepută o inimă plină de dragoste pentru cele ce s'au făcut în Dumnezeeu.

La sosirea în parohia Vișeg, dela poalele muntelui, actelele părinte a sfat multă păragină, și turma nu avusese păstor de 4 ani.

Azi, după multă osteneală, iată între altele, o reuniune, în cinstea P. V. Mariei, care merita 50 de suflete. Acestea sub conducerea prezintă a harniciei prezidente, d-na Elisabeta Iltan, au reușit în doi ani de cumplită sărăcie, să compere un potir de argint aurit în preț de 5000 Lei, să procure în sf. biserică o masă nouă cu două acoperitoare în preț de 3000 de lei, să lucreze două fețe de masă pt. altar cari se pot prețui, fiind adevărate opere de artă, reparare și să renoveze 7 (sapte) rânduri de mestece, în preț de 4000 de Lei; să îmbrace complet, pe chaltuiala membrilor, șase copii mici cu haine de iarnă, în preț de 6000 Lei; să colecteze lână, haine, alimente și altele pentru orfani și pentru cei lipsiți.

Iată o muncă de albine, cari merită, nu numai laude, ci multă, multă recunoștință! Și este știut ce enorm sprijin dau aceste suflete preotului, la munca lui de izbăvire a sufletelor.

Faptele lor s'au scris spre pildă, și munca lor în ogorul Bisericii răsplătită de blândul Iisus.

V. B.

Din Mihăileni — T.-Mare

În urma misiunilor ținute, în zilele de 6-12 XII aci, la rugămintea preotului, credincioșii au dăruit suma de 10.000 Lei cu care s'acumpărat o frumoasă față de masă la sf. altar, numai din mătase și catifea. În felul acesta credincioșii au ținut să-și arate iubirea față de Iisus Hristos și Biserica Lui.

După multă stăruință depusă din partea dlui medic de circumscripție Dr. Lazăr Iosif, în ziua de 11 Ianuarie s'a făcut inaugurarea dispensarului în localul primăriei. S'a slujit o sferă, apoi a vorbit dl Dr. Lazăr Iosif, arătând marea însemnătate a dispensarului pentru comuna curat românească Mihăileni.

Correspondent

Serbarea patronilor liceului din Blaj

Liceul de băieți din Blaj, numit mai nou „Sf. Vasile cel Mare”, își are patronii săi de mult, și anume pe cei trei ierarhi: Vasile cel Mare, Grigore Teologul și Ioan Gură de aur, a căror sărbătoare se prăznuiește la 30 Ianuarie.

Anul acesta s'au sărbătorit tot ca în anii trecuți, cu deosebirea că serbarea s'a ținut de astădată în sala de gimnastică a Institutului Recunoștinței și că pe lângă românește, latinește, grecește, francezește și nemțește s'a declarat și italienește.

A mai fost ceva frumos: s'au sărbătorit și 25 ani dela moartea marelui maestru Isac Mureșanu, fostul profesor de muzică dela școlile din Blaj, care a făcut mai multe compoziții minunate. Dintre acestea s'au cântat: ouvertura la „Erculean”, Potpurii Românesc, Brumărețul și Hora, toate sub conducerea dlui profesor Dr. S. Toduș, și cu orchestra Școlii Tehnice a Aeronauticii din Mediaș. Chiar și con-

serința, ținută de elevul Ioan Bălan din cl. VIII, a fost despre marelui maestru.

La serbare a luat parte însuși I. P. S. episcop al Orășii și administrator apostolic al Arhidiecezei, însoțit de toți canonicii.

Ce bine ar fi, dacă în toate serbările din Blaj cel puțin, nu s'ar cânta decât numai compoziții românești și nicidecât străine!

Moarte de erou

Duminecă, în 25 Ianuarie, în biserică unită din Mediaș, s'a slujit un sf. parastas, pentru odihna și pomenirea eroului Ioan Șerban, căzut vitejește în războiul sfânt împotriva bolșevismului. Parastasul a fost slujit de Prea On. Eugen Ciungan, protopop și Păr. V. Stolan, răspunsurile fiind date de admirabilul cor al Astrel din loc, sub conducerea dlui Mălțeu. La piosă pomenire au participat, pe lângă credincioșii cari au ascultat sf. liturgie, mama eroului cu frații și surorile lui, precum și o delegație de ostași anume trimiși din partea Batalionului I. Pioneri de Munte din A. S. d. care făcea odată parte și caporalul din Mediaș, Ioan Șerban.

După săvârșirea parastasului, Păr. prot. Ciungan, în cuvinte bine simțite preamărește moartea eroului, dându-i ca pildă de iubire a Patriei. Spune că în aceste timpuri hotărâtoare, toți trebuie să fim gata a ne da viața, jertfa supremă, pentru câștigarea tuturor drepturilor noastre, prin învingerea bolșevismului. După aceea dl Locot. Hoară Ioan, șeful delegației și fost comandant al eroului, descrie faptele de vitejie ale cap. Ioan Șerban și moartea lui. Întâmplată în ziua de 17 Iulie 1941, la trecerea Nistrului în dreptul comunei Voloskova.

V. Delamediaș

Toți abonații, cărora le trimitem gazeta la cererea lor, și nu o resping, sunt considerați de legile țării abonați ai noștri și prin urmare sunt datori să ne plătească abonamentul.

er”. Odată s'a mișcat nisipul și a leșit calul voinicului, luându-se la luptă cu armăsarul nemel. Lupta a fost grea, caii se mușcau cu dinții până la sânge și se loveau cu potcoacele. Unde-și punea dinții calul lui Constantin, deau bucăți mari de carne din trupul armăsărului Iienel, iar unde mușca acesta din calul lui Constantin, cădeau numai cârți și piele de vol. Văzându-se biruit armăsarul Iienel, s'a dat de calul lui Constantin, să-l lase să se odihnească, să-și aducă stava aici, ceea ce acesta și făcuse. Atunci, calul lui Constantin i-a zis așa stăpânului său: „Coboară-te curând în pom și vino, căci pe loc sosește aici stava ta, și să știi că amândoi pierim, căci se tremură pământul de loviturile copitelor tăle. Toată stava va alerge după noi ca să ne prindă, însă noi vom ajunge înaintea și la partea împăratului verde și stava va sosi numai după noi. Ea atunci intră în grajd, și toți copiii vor navăli în curtea împăratului. Când el vede în acestea, să închizi porțile palatului”.

Așa a făcut voinicul și calul și-a dus stăvile la Iienel înaintea împăratului. Văzând împăratul toți copiii fetel, a porțit pe Ileana jos, în curte, zicându-i că acum poate pieca cu ei în biserică să se cunună. Ileana și de data aceasta i-a zis împăratului: „Atunci mă voi cunună cu tine, când vei mușca toate lepele de pe cap, vei fierbe lapte în cazan, și când va clopota de fierbinte te vei scărda în el și vei leși

tot aurit”. „Le va mușca cine le-a adus aici”, îi răspunse fetel împăratul. „Zău eu cu acela mă voi cunună”, i-a vorbit atunci și Ileana.

Împăratul chemă din nou înaintea lui pe Constantin și-l porunci să îndeplinească și această nouă ispravă. Voinicul, auzind spusele împăratului, amărât, se gândea, cum va putea el mușca acele lepe spușberate, cari atâta sparseră cu copitele față curții încât erau până peste genunchi în noroiu. Îngândurat, s'a dus el din nou în pod, la calul lui cel iubit, să-l ceară sfat și să-l roage să-l ajute. Calul său a început să sufle atunci pe o nare foc și pe alta ger atât de mare, încât au înghețat piciorarele lepelor în tină, încât nu se mai putea nici una mișca până ce nu le-a muls pe toate Constantin. Laptele strâns l-a pus la foc voinicul într-o căldare adăscă de un stat de om și l-a fierț până când a început a arunca din el stropi fierbinți. Atunci a chemat Ileana Cosinzeana pe împăratul și i-a zis: „Împărate, până nu te vei scărda în laptele acesta fierbinte și nu te vei aeri întreg din creștet până în tălpi, să știi că nu mă voi cunună cu tine”. „Cine le-a muls, se va scărda”, zise împăratul. „Zău eu cu acela mă voi cunună”, îi răspunse Ileana.

Constantin alit de împăratul sub amenințarea tălpei de cap să facă pe voia Iienel și să se scărde, s'a rugat zicând: „Înălțate împărate, cât am umblat prin lume încoace și încolo mi-am cumpărat un cal de ajutor, care

m'a slujit cu credință. Dă-mi voie să-l aduc aici lângă căldare, să-mi vadă moartea, că numai pe el îl am”. Împăratul îi dete voie să-și aducă calul și să-i lege de toarta căldării. Atunci calul suflă pe narea cea de ger încât laptele a rămas numai călduț, cum era mai potrivit să se scărde Constantin în el. Acesta a intrat în căldare și a leșit din bala laptelui, mai frumos de cum a fost înainte și strălucă ca și când ar fi fost aurit. Calul atunci a început a sufla iarăși cu narea de foc și laptele pe încetul iarăși făcea valuri și arunca stropi în toate părțile. Ileana Cosinzeana îi zise împăratului: „Dacă nu te scărzi în laptele acesta, nu mă cunun cu tine”.

Împăratul îngâmfat spuse atunci: „Decât astfel de cal răpănos ca al lui Constantin, am eu alți doi cal mult mai frumoși”, și porunci să-l aducă din grajd să-i lege de toarta căldării, cu gândul ca el să se scărde mai bine decât voinicul cel de împărat. Împăratul verde atunci s'a aruncat în căldare cu laptele fierbinte, însă numai decât trupul lui s'a topit și oasele i-au căzut pe fundul vasului.

Ileana Cosinzeana și Constantin rămânând acum scăpați de împăratul cel vrințos, sănătoși și voinici, au tras cu arcul de trei orbi pe cetera fetel, și toate curțile și avuțiile Iienel se făcură două mere, pe cari luându-le cu ei plecară multă lume și împărăție, până la palatul tatălui lui Constantin. Sosit acasă, voinicul îi spune tatălui său toate câte a pățit.

Acum 24 de ani printre Românii transnistrieni

— Obiceiuri de Crăciun —

24 Decembrie sf. v. 1917. Duminică. E ajunul Crăciunului. Noi refugiații ardeleni suntem departe, departe de nefericitul Ardeal. Suntem vre-o trei sute de suflete în satul românesc Haratcaia, de lângă orașul Elisavetgrad, din „gubernia” (judetul) Chersonului. Aici ne petrecem zilele triste din pribegia noastră amară, rătăcind prin ținuturi strele.

O zi ne mai desparte de sărbătoarea nașterii Pruncului Isus, în umila peșteră de lângă orașul Viflaim. Gândul meu azi cu evlavie se apropie de acea peșteră a Viflaimului și de Ierusalim, orașul în care Mântuitorul lumii a propovăduit legea creștină. N'a fost cruțată nici cetatea sfântă a Ierusalimului și în luna aceasta a fost smulsă de Englezi, din mâna Turcilor păgâni. Istoria se repetă ca și pe timpul războaielor cruciate, când popoare creștine din țări îndepărtate, porneau cu crucea în fruntea ostilor, pentru a desrobii pământul sfânt din gharele închinătorilor lui Mahomet.

Câte întâmplări mari nu se perindă una după alta în istoria popoarelor! Trece și noi, viețuitoții acestui, secol prin evenimente mari, cari vor fi poate unice în istoria lumii întregi. S'au sculat Crai peste Crai și pretutindenea se aude tunetul morții grozave, care seceră mil și milioane de vieți, lăsând femei văduvite, copii fără de părinți și părinți fără de copii. Evenimente mari se petrec în aceste zile și în Rusia. Delegații germani dela hotel „Bristol” din Petrograd stau de vorbă lângă masa verde cu delegații ruși, discutând asupra păcii, atât de mult așteptată de „mușcu” (țărani) rus. Mihoanele colosului rus așteaptă cu respirația oprită clipa, când se va anunța rezultatul acestor tratative (pertractări) din Petrograd: război sau pace? Oare, când se va sălășui pacea între oameni, oare când va lua sfârșit acest război fioros, pentru a se putea întoarce soldații la vetrele lor, iar cei pribegi la căminurile lor părăsite? Nimeni nu o știe.

Azi, noi refugiații ardeleni, vom prăznuși al doilea Crăciun, departe de casele noastre, în o țară îndepărtată. Gândurile noastre zboară peste țări și mări, la satele noastre părăsite, la cei rămași acasă, cu cari altădată prăznușiam cu atata bucurie aceasta sărbătoare, când colindătorii cu steaua ne anunțau nașterea Mântuitorului lumii. Azi aceste amintiri, ca niște visuri trecute și îndepărtate, ni se înălțesează înaintea noastră, acum când mâncăm pâinea amară din pribegie. O, dulce Isuse! Fă ca steaua, care a condus pe Magi spre leagănul Tău cel sfânt din Viflaim, să fie un simbol al păcii, pentru Regii cari sunt în război și să se așeze între popoare lărăș pacea și liniștea, atât de mult do-

rită, pentru ca aceasta sărbătoare să fie pentru toți: ziua sfântă a păcii, propovăduită de Tine pe acest pământ!.

Azi umblă aici copiii Moldovenilor cu „vecera” (cina). Copiii iau într-o năframă: colac, o turtă, 3 pirohane (plăcinte), o bucățică de pește și câteva mere. Se duc cu vecera, numai pe la rudenii. Când intră în casă zic: »M'a trimis tata și mama cu vecera». Cei ai casei le ia o pirohană și le pune alta în loc și le dă copiilor câțiva bani rusești, copeici. După ce au umblat cu vecera pe la toate rudenile, se duc la „babă” (moașe) și îi lasă ei toată vecera, iar ea îi dă câteva copeici.

Astăzi oamenii de aici mănâncă „reci” (cotoaroage) de pește (se pregătesc ca și cele de porc), „zvar” (oame fierțe), „chișlii” (prune și vișcoșe lerte în zahăr și zeama o îngroașe cu făină de cartofi) și beau „cvas” o beutură răcoritoare. Cvasul îl pregătesc astfel: Cureți de coajă sticla (rapi albi), le tai bucățele și le fierbi cu hemelu (așa cum îl lei vara de pe gard și îl usuci). Strecoți apoi apa prin sită și pui în ea puțină drojdie (țaiich) și sodă și o ții la căldură mică o zi, apoi îi pui în pivniță la răcoare. E o beutură foarte bună și fără de alcool.

Azi așeză ei pe o parte a mesei colaci, pe cari îi tin pe masă în decursul sărbătorilor.

25 Dec. Luni. Ziua de Crăciun. Azi umblă copiii cu colinda. Ei pornesc la colindat pe la ora 12 din zi. Colindă numai rusește. Colindele românești s'au pierdut cu totul. Bătrânii mai știu colinda: «Ia sculați voi boeri mari», colindă, pe care am găsit-o și în colecția lui Vasile Alexandri. Copiii de pe aici nu umblă cu steaua, ca pe la noi. Colindătorilor le dau covrigi și copeici. Ți-e mai mare dragu să-ți vezi, cum duc pe spate covrigii înșirați pe ață. Ei îi primesc pe toți colindătorii și din acest motiv coc covrigi și colăcei foarte mulți. În săptămâna Crăciunului în fiecare zi coc colaci pentru sărbători.

Azi, la Liturghie a spus »atie» (părintele) Pavel enoriașilor lui, că pe seară vor umbla la colindat corul românilor refugiați și ei să-i primească pe toți cu drag. După Liturghie corul nostru a colindat: »Ce vedere minunată», iar sărmanii noștri „Moldoveni” plângeau de bucurie, auzind pentru prima oară o colindă românească.

Seara au umblat feciorii la colindat. Ei se împart în »cele» și umblă fiecare ceată prin câte o parte din comună. Fiecare gazdă te dă doi colaci și unii îi pun și la masă. Colacii adunați îi vând și banii îi dau bisericii. Așa e obiceiul în comună aceasta. »Bejenariilor» (refugiaților) noștri însă, contra obiceiului, le-a permis părintele Pavel, ca să le rămână lor colacii și banii, ce îi vor căpăta. Al noștri au colindat astăseară la preotul rus, la »precedatele» (primarul) Ambroziu, care e Român și la care coriștii noștri au petrecut clipe

neuitate. Il chemau din casă în casă. În multe casele plângeau, atât de mult îi îndulgeau corul nostru românești, Azi a cântat corul nostru »Herusește și sătenii le-au spus, că era mai bine de tău moldovenește, căci pe »Ije Herovimi taino el iuste...» l-au suzit destul! Incep a îndrăgi, să Moldoveni, tot mai mult cântecele noastre românești.

26 Dec. 1917 Marți. A doua zi de Crăciun se cercetează rudenile unii pe alții. Când merg în chie» (vizită) unul la altul, duc cu ei doi colaci și tându-i li predau gazdei zicând: »Poftim nytala și sare». E un semn, simbol al dragostei de care le-o oferă cel cari li cercetează. Acesta îi prișărutându-i. La plecare le dă căseanul alți doi colaci și zicând aceleași cuvinte.

Valeriu Cris

CALENDARE

nu mai avem. Au trecut toate ca nea cea bună, deși am tipărit mai mult ca oricând. — Mai avem în schimb Redacție câteva sute de exemplare „Indreptar bisericesc” pentru școlari și cantori, pe anul 1942 pe cari le dăm cu 10 Lei plus 3 Lei 50 portotal și 1 Leu 50 hârtia de pachet și sfoara = 15 Lei.

Cel mai bun lucru e ca Preaonul Domni Protopopi să binevoiască a le deodată dela Administrație, căci atunci se câștigă porto poștal.

Acum a apărut și „Sematistul întregii Provincii Mitropolitice de Alba Iulia și Făgăraș”, pe care scoatem ca adaus al „Calendarului Blaj pe 1942” și-l vom trimite tuturor Onoraților Domni Preoți.

Cine primește din greșală vreun număr în două exemplare să ne trimită al doilea număr înapoi, scriind pe el: „retur”. Așadar sunt îndatorați să plătească și exemplarul doilea.

Impăratul văzu că feciorul său a umblat mai multă lume, a văzut mai multe și a auzit mai multe decât el și l-a dus la Constantin: „Fătul meu, văd că ești viteaz. Eu sunt bătrân și gârbovit de ani, iacă plec din scaunul împărătesc și-ți las țara fără întregă cu toate averile mele, căci am văzut că într'adevăr ești vrednic să stăpânești pe-te ele”.

După acestea împăratul a plecat cu Constantin și cu Ileana la biserică și după ce nuntie au făcut un ospăț pe un fund de fidileș de l-a mers vestea pe-se nouă țări și mări. Constantin apoi a ajuns un împărat tare și mare, trăind cu soția lui până la adânci bătrânețe.

S. M.

(Stărușit)

Strigături

Mândruța mea cea bună,
Nu te am mai văzut de-o lună,
Ioc' un an dac' ar mai fi,
Tot nu m'aș îmbolnăvi

Mândra mea de gazdă mare
Nu ști' merge pe cărare,
Calcă tot în oale sparte,
Și cam adusă de spate,
Și pe drum dac' ar merge
Eu cred c'ar fi proastă'n lege.

Joacă bade pe muta
Ca și da și ție suta

Joacă bade ciotu botu
Că te cinstește cu xlotu.

Mi-e dragă mândra buzată
Că mi dă gura toată odată
Mi-e urât de cea smerită
Oă mi-o dă numa'nădită.

Draguț car cu șase boi
Mândre perini duceți voi,
Iar în coșul carului
Stă mama amarului.

N'aibă mândra șase boi
Numai să ne plăcem noi,
Decât șase boi și-o vacă,
Mai bine mândra să-mi placă.

Mândruțo, pe sub pat
De trei luni n'ai măturat,
Că de când te-ai măritat
Nu te-ai coborât din pat
Ai dormit și zi și noapte
De credeam că-i somn de moarte.

La ospăț, la voe bună,
Toate mutele s'adună,
La sapă, la secerat,
Nu le poți scoate din sat.

— Badișor depărțitor
Scrie mi carte că mi dor
Scrie mi ce mai faci prin lume
Și de mai gândești la mine.

— Mi ai cerut mândră să-ți scriu
Pentru că nu pot să viu
Oă-s bolnav și zac în pat
De dorul pe care-l trag
Că mi-e tare dor de tine
Aș vrea să fii lângă mine;
Odată de te-aș vedea
De boală m'aș vindeca

Hai, mândră, să ne-avem dragi,
C'amândoi suntem săraci,
Haida să fugim în lume,
Să nu ne mai știe nime.

Să te mănec lume-amarul,
Că mi-ai dat necaz cu carul.
Mi-e urât și zic că-mi place,
Mi e necaz, dar n'am ce face.

La mândruța cea gătată,
Sărăcia stă legată,
Mamă-sa merge s'o mulgă,
Sărăcia stă s'o 'opungă.

Hai mândruțo la sapă
Nu pot merge că-s betesgă.
Hăi mândruță să bem vin
Să m'aștepti bade că vin.

Nu știu Doamne ce să fac
Cu două doruri de cap
Dorul meu și-al mândrii mele
Amândouă-s doruri grele.

Din Obreja-Hentig și alte comune din
deșul Alba. Ionel Roșcovel, Ob

CUM STA LUMEA ȘI ȚARA

Conducătorul Statului a fost decorat de președintele Finlandei

Joi, în săptămâna trecută, ministrul Finlandei la București a dat d-lui mareșal Ion Antonescu decorația Marea Cruce împrenă cu spada „Trandafirului alb”, trimisă de președintele Finlandei.

Această decorare a Conducătorului de către președintele Finlandei este un semn de marea prietenie și frăție de arme dintre noi și viteazul popor finlandez.

În răspunsul de mulțumire pe care l-a rostit dl mareșal Ion Antonescu, primind această decorație, a spus că noi vom rămâne uniți cu Finlandezii „pentru că totul ne unește și nimic nu ne desparte”.

Mulțumiți lui Dumnezeu

Din prilejul sărbătoririi a nouă ani de stăpânire național socialistă în Germania dl Kilinger ministrul Germaniei în România, a vorbit la București, arătând lucrurile bune săvârșite de conducerea guvernului d-lui Ion Antonescu. „Să mulțumiți lui Dumnezeu, că v'a dăruit pe Mareșal”, a spus dl Kilinger, în cuvântarea d-sale.

Războiul din Răsărit

De iarna aceasta, Rușii și Englezii au negat mari nădejdi, în războiul cu Germania. Gazetele engleze, rusești și americane scriu că aliatul cel mai prețios al Rușilor este iarna și că gerul cel mare va răpune pe Germanii.

Odată cu venirea iernii, Rușii au dezlănțuit o mare ofensivă pe întregul front, începând de la Miazănoapte și până jos la Marea de Azov. Au fost aduse în lupte trupe de Siberieni, obișnuiți cu frigul și cu iarna năpraznică de acolo. Atacurile rusești aveau de scop să spargă liniile germane, să refacă legătura cu Leningradul încercat de Germanii. Pe frontul mijlociu trupele rusești voiau să împingă trupele germane către Smolensk și să elibereze orașul Moscova, încercuit de atâta vreme, iar la miazăzi urmăreau să cucerească din mâinile germanilor ținutul Donețului și Crimeia. Comunicatele germane spun că pe acest front toate încercările Rușilor n'au reușit.

În luptele din Crimeia, Germanii și Români au respins pe Ruși, luând numeroși prizonieri. În ținutul Donețului au fost respinse toate atacurile Rușilor, de asemenea au fost respinse atacurile Rușilor și la Moscova și Leningrad și în Laponia. Pe frontul finlandez Pe frontul Donețului Germanii au ocupat numeroase localități.

Luptele din Africa

În luptele de pe pământul african, Germanii și Italianii, nu numai că nu s'au retras din fața Englezilor, dar au trecut chiar ei la atac, punând la fugă trupele engleze și luând o bogată pradă de război. Trupele engleze au fost urmărite până aproape de orașul Benghazi. Unele telegrame au adus vestea că și acest oraș a fost ocupat.

Generalul italian Rommel, care a comandat aceste lupte, a fost ridicat din poranca guvernului italian, la gradul de general colonel.

Luptele din Pacific

După cum era de așteptat, luptele din Pacific se duc înainte cu mare înverșunare. În peninsula Malaya trupele japoneze au înaintat mult, ajungând numai la câteva zeci de kilometri depărtare de orașul Singapore. Se spune că acest oraș este într-o situație grea, deoarece Japonezii se apropie de el din toate părțile. Mai nou se spune că a fost ocupată și uzina de apă a acestui oraș. Englezii au și luat măsuri și se pregătesc să apere acest oraș cu orice preț. La fel de grele sunt luptele din țara vecină Birmania, unde japonezii și trupele Thailandeze au ocupat orașul Molmein, apropiindu-se de capitala Rangoon.

În Filipine Japonezii au pus un nou guvern și au făgăduit poporului, că după ce vor cuceri întreaga țară, li vor da independența. Luptele continuă și pe insule. În ținutul Bataingas, comandantul japonez a cerut fortăreței Coregidor să se predea.

În insulele olandeze Japonezii aduc încontinuu trupe și au ocupat orașul Balikpapan. În luptele de avioane, au fost doborâte 45 de avioane engleze și americane, deasupra insulelor Celebes și Moluce, iar în luptele pe apă a fost scufundat vaporul englez de război „Thanet”.

India în primejdie

În urma înaintării Japonezilor în Birmania, au început mișcări și în țara vecină India. Trupele japoneze se apropie tot mai mult de granița Indiei și poporul se teme că va fi atacat de avioanele japoneze. Se spune că orașul Calcuta, capitala Indiei, a fost evacuat de populație, mai ales de Englezi.

Și Australianii se tem

Luptele din Pacific au trezit temeri și în Australia, mai ales că avioanele japoneze au atacat și orașul Port Darwin din partea de Miazănoapte a Australiei.

În ultima cuvântare rostită în zilele acestea, dl Churchill a spus că Domnia Sa își dă învoirea ca guvernul australian să-și retragă trupele de pe toate fronturile pentru apărarea Australiei.

Noua politică franceză

Politica Franței de azi este încă o politică de nehotărâre. O parte din conducătorii Franței libere cam trag cu ochiul către Englezi și Americani, iar alții doresc o împrietenire cu Germanii. Mareșalul Petain, conducătorul de azi al Franței libere, este și el pentru o prietenie cu Germania.

Bolivia a rupt legăturile cu Germania Italia și Japonia

În urma sfătuirii dela Rio de Janeiro, unele țări din America de Sud au și început să facă jocul politicii dlui Roosevelt, rupând legăturile politice cu Germania, Italia și Japonia. Între cele dintâi țări, cari s'au grăbit să împlinescă porunca d-lui Roosevelt, a fost Bolivia și Brazilia.

Cuvântarea d-lui Hitler

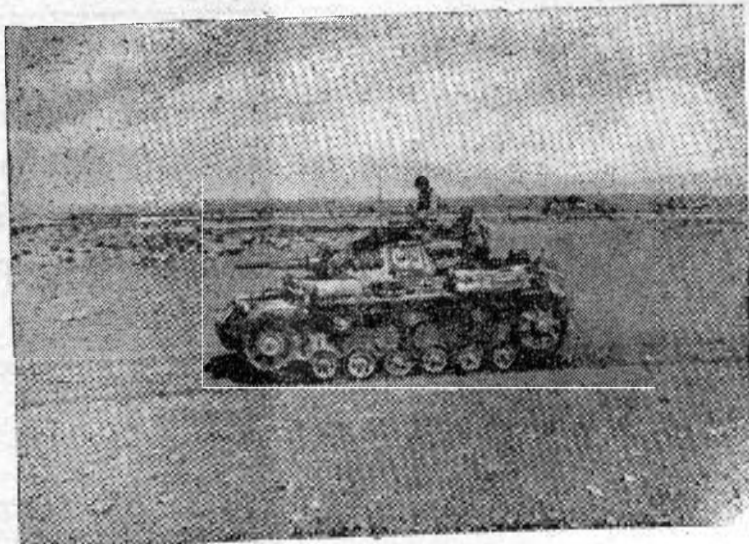
În ziua de 30 Ianuarie s'au împlinit 9 ani de când dl Hitler a luat frânela puterii în Germania. Din prilejul acestei sărbătoriri, dl Hitler a vorbit poporului german, arătându-i starea politică și militară, în care se găsește Germania, după nouă ani de conducere național-socialistă.

Lupta pe care o duce Germania, este o luptă mare cu dușmanii întregii Europe, cu Anglia și America, a spus dl Hitler. Din acest război, care urmărește nimicirea comunismului și a jidanilor, Germania și aliații ei nu au decât de câștigat.

Anul acesta, a spus mai departe dl Hitler, va fi un an de mari biruințe. La primăvară se va începe o luptă hotărâtoare, pe frontul din Răsărit, împotriva Rușilor.

Pisica lăudăroasă

Mai sunt ei oameni lăudaroși făloși în lumea asta mare, — na-i vorba, — ba putem zice că aproape toți oamenii sunt făloși, și că fiecare se fălește și se laudă cu ce are. Și nu cred să existe cineva care să n'aibă cu ce se feli, căci dacă nu se poate feli cu ce are el, se fălește cu ce are sau a avut tatăl său, sau fratele său sau cine știe ce ne am îndepărtat, care ar fi fost osrecându-l — om mare, văzut, cinstit, bogat, harnic, chibzuit, sau cine știe mai cum. Și nu-și dă bine seama omul, că dacă se laudă

Și prin pustiriile mari ale Africii luptă din greu armatele germane. Că ce greu înaintează acolo tancurile, își poate închipui oricine, fiind nisipul gros de zeci de metri. Chipul nostru ne arată un tanc care trece prin pustiriile mari și greu de străbătut ale Africii

su părinții sau moșii cari nu fost oameni mari, iar el acum e „mic de tot și neînsemnat”, cineva ar putea să-i zică întrebându-l: — Apoi dacă neamurile tale au fost atât de mari, harnice, bogate, cuminți, ch bzuite, etc., tu cum ai rămas atât de neajutorat și netrebnic?

Se spune că prin pădurile Africei s'a întâmplat odată o pisică sălbatică cu un tigrul. Pisica era slabă, flămâzită, cu părul lung și în câlcit, și i-se împleteceru picioarele de slabă și amărită ce era. Tigrul era gras, sătul, cu părul lins și lucitor, de-și era mai mare dragul să te uși la el.

Este știut apoi, că pisica se aseamănă cu tigrul, așa încât ai crede că ori tigrul e o pisică mare, ori că pisica e un tigrul mic.

Tigrul se opri la umbra unui pom numit „nuc de cocus”, ca să se mai odihnească; pe când pe o creangă sus stetea pisica, necăjindu-se să găurească o nucă de aceea, ca să poată sorbi laptele din ea, în lipsă de alt nutrimant, — căci știm noi și despre pisicile noastre, că uneori, când n'au încotro, mănă și ceapă, și chiar iarbă — de aceea a ieșit și vorba aceea, care se zice despre câte un om, căruia li merge rău, că se veseleşte ca măța când mănă ceapă.

Tigrul se uită în sus, și văzu pisica, dar se gândi că ar fi prea înjositor pentru el să înceapă vorba cu „jerpelita de pisică...” Iși văzu deci de odihna lui. Dar pisica văzând cum o disprețuește, începu ea vorba:

— Ce te ții așa mândru și fălos, tigrule? Că ești mare și sătul? și râzi de mine pentru că sunt mică și flămâzită? Eu nu pot să-mi câștig hrana atât de ușor ca tine, că eu pot răpune numai animale cari sunt cu mult mai mici decât mine, pe când tu poți chiar și de acelea cari sunt mai mari decât tine, ca cerbi, cai și boi.

— Eu nici n'am ris de tine, nici nu te-am batjocorit pentru că ești mică și flămâzită — îi zise tigrul. — Tu ești pisică, și te nutrești cu ce poți vâna tu, iar eu sunt tigrul și mă nutresc din munca brațelor mele. Nu este asemănare între noi, și pentru aceea nu este nici pizmă, căci pisica are loc numai între ființe asemenea.

— Nu este asemănare între noi? — zise pisica oarecum atinsă. — Dar nu vezi cum semănăm? Că doară suntem neamuri de aproape. Moșul meu încă era un tigrul, fălos și mare sătul și cu părul scilpicios ca tine.

— Dar tu cum de ai rămas atât de amărită și jerpelită? — întrebă tigrul.

— Apoi uite așa. N'am avut noroc.

— Dacă n'aveai noroc — îi mai zise tigrul, — ai fi murit, sau ai fi nutrit și tu o ființă mai puternică decât tine, dar n'ai fi părăginit așa, încât să faci rușine neamului tău. Nu nenorocul e pricina ticăloșiei tale, ci lenea, căci

nu se poate ca un tigrul să devină pisică în al treilea neam, decât doară dacă e leneș și trândav. Nu se mai încumetă să se lupte cu animalele cele de seama lui, ci se mulțamește să pândească câte un șoarec sau șopârță, ca să-și astâmpere foamea. Nu nenorocul, ci lenea și ticăloșia te-a adus în halul în care te afli, dacă într'adevăr ești din neam de tigrul. Ești vrednică de tot disprețul, și nu ești vrednică să trăiești decât așa cum trăiești, ba încă și mai rău, ca suratele tale cari trăiesc prin sate pe la casele oamenilor și așteaptă să li-se dea să lingă câte un blid și se mulțumesc să mai și flămâzească, sau chiar să-și fure hrana, numai să nu iese la vânat, ca să se prindă cu dușmanul piept la piept.

Dacă tu mi-ai fi zis că ai fost pisică dela sat, și că nu ți-a mai plăcut în robia omului, ci ai venit în pădure ca să-ți câștigi hrana cu munca brațelor tale, eu te-aș fi prețuit cu mult mai mult, căci aș fi văzut în tine o ființă harnică și dornică de libertate; și cu atâta ai fi mai vrednică de cinste, cu cât te-ai ridicat mai de jos. Dacă însă îmi spui că moșii tăi au fost tigrii, iar tu ai ajuns pisică, numai de dispreț ești vrednică, și cu atât mai mare dispreț, cu cât strămoșii tăi au fost mai presus decât tine.

Pisica a rămas rușinată, iar tigrul a părăsit locul acela cu dispreț.

Intre oameni, câți nu sunt cari se laudă și se falesc întocmai ca și pisica aceea. Și a acelora li-se poate zice, că sunt cu atât mai vrednici de dispreț și de hulă, cu cât părinții sau strămoșii lor au fost mai presus decât ei; căci doară în lumea omenească este o lege, ca copilul să ajungă cel puțin cât tatăl său. Cine — om sănătos fiind, — nu poate ajunge pe aceeași treaptă cu tatăl său, nu e vrednic decât de dispreț și de hulă, căci nu s'a silit să urmeze legea din fire, ci s'a lăsat în brațele lenei, mulțumindu-se cu fala, că tatăl sau moșii său au fost oameni mari, iar el a rămas în ticăloșie.

Ce folos că tata e crai, când de mine e vai?

N. Lupu

Dezastru pricinuit de zăpadă

Și azi se mai pomenește în Italia, dezastrul din 1768, când a alunecat zăpada de pe coastele unui munte și a nimicuit satul Bergamoletto. Intre altele, zăpada a acoperit și o casă țărănească, în grajdul căreia au fost surprinse trei femei și o capră. S'a petrecut o adevărată minune, deoarece grajdul nu s'a turnat sub greutatea zăpezii.

Timp de 5 săptămâni, până ce li s'a putut veni în ajutor, cele trei femei s'au hrănit numai cu laptele caprei, iar capra s'a hrănit cu nutrețul ce era în grajd.

Iată și un tun mare italian, care străbate cu greu pustiurile Africei și ajută trupele germane ca să se apere de atacurile dușmanilor

STIRILE SĂPTĂMÂNII

Ajutor pentru gazetă am primit curând dela următorii: Badiuc Ioan, Valea-ului, Lei 30; Vas. Mocanu Fanea Suatu, 50 lei; via Orosfătan Inv., Suatu 50 lei; Alex. Cr. Iavor, Suatu, 50 lei; Vas. Crișan colector, Suatu 50 lei; Vas. Crișan fătu, Suatu, 50 lei; Crișan dela Tău, Suatu, 50 Lei; Dumitru rian, Beiuș, 300 lei; Sârbu Iacob Geoagiu jos, 100 lei, cu total Lei 730. Dumnezu va răsplătească înmilit.

40 de ofițeri și soldați englezi fost omorâți în Irak. Poporul din Irak prea are la inimă pe năvălitorii și stăpânii de azi, pe Englezi. Intr'una din nopțile trecute au fost omorâți cu pumnale 40 de soldați ofițeri englezi.

A murit de turbare pe când voia să meargă la spital. Lucrătorul celei Radu Vișan, din comuna Făurei, de lângă Iași, a fost mușcat de un câine. Cum mușcătura era prea mare Vișan nu l-a dat nici o încredințare și și-a văzut liniștit de treburile țării s'a sflat că animalul a fost turbat, șan a fost trimis la spital. Pe drum însă, nenorocitul lucrător a fost caprins de turbare și a murit în chinuri groznice.

Un hotel acoperit de zăpadă. Sânt Colomban din Franța a fost acoperit un val de zăpadă prăbușită de pe muntele fașă. Un hotel din acest sat a fost derămas zăpadă prăbușită. Trei persoane cari erau în hotel au fost omorâte. Din cauza prăbușirii zăpezilor de pe coastele dealurilor și muntelui multe părți din Franța, au fost striccate drumurile și căile ferate.

Pagubele războiului în Franța. Luptele din anul 1940 în Franța au fost niște cîte 70 000 de case, iar altele 200 000 au suferit stricăcuni mari. În războiul trecut au fost nimicite 375.000 case, iar 560 000 au fost striccate mai puțin. E lipsă de reparație în peste 500 de sate și orașe din Franța.

Fabrică de bani. Țiganii Vihelm Opacl, Ion Corpacl, au am g t pe mai mulți teni din comuna Verendin județul Severin, aceea că li vor face milionari. Arătându-le mașină de presat bani, ei au cerut sume nemnate de bani dela țaranii dornici să vadă milionari și s'au apucat de fabricat bani de 250 lei, 20, 5 și 10 lei. Banii ieșiți din fabrica țigănească seamănau așa puțin cu ieșiți din fabrica Statului, că sătenii văzându-se păgubiți au pus mâna pe meșteri și le-au dat o bătaie bună. Lucrurile nu s'au oprit aici. Țiganii rămânând liberi și fiind buni gură au amăgit pe săteni cu aceea că le vindeca vitele de orice boală. Cam nu au arătat vrednici nici de aceste, sătenii nu au mai cruțat și i-au dat pe mâna jandarmilor.

Să mă îngropați în rochie de mătase. O dragoste începută pe pamânt românesc și sfârșită în desnădejde, otrăvă moarte, aceea sta a fost viața tinerei Olga Bella dintr'un sat de pe câmpia basarabeană a Beceagului. Tânără fată s'a îndrăgostit, acum doi ani, de un soldat ce a poposit cu unitatea în satul ei. Când zădărniciile lui de dragoste și-a lăsat părinții și a venit la Bacău, la acela care

...nu ti era drag și alături de care visa ca să
locă jugul amar al vieții. Fericirea visată era
nsă departe de ea. M-rele ei nu era așa cum
crezase și la câțva timp s'a săurat de fate
pe care a smuls-o de pe platurile Basarabiei.
In anul acesta, după ce pământul basarabean
fost desrobii, tânărul amăgitor nu s'a stii
și alunge iubita și să-și aducă alta. Cre-
dud, că dragostea veche va înfiori iar, O ga-
Beiu a stat câteva săptămâni, la părinți în
Basarabia și s'a reintors iar la Bacău. Aici
psă a aflat pe altai care li luase locul în casa
în inima celui drag. Desnădăjduită, tânăra
Diga Bella a hotărât să și curme viața. Din
scruirile aduse de acasă, a făcut o cină la care
a luat parte fostul ei iubit și puștii cunoscut
e-i avea. În cursul acestei cîne s'a otrăvit, lă-
dud vorbă să fie îngropată în rochia-i albă
e mireasă.

S'a ieftinit poșta. Începând cu 1 Fe-
bruarie 1942 taxele postale se ieftinesc cu
0%. Se retrag adică din circulație timbrele
e aslatejă socială, și se folosesc iarăși vechile
timbre cu chipul M. S. Regelui Mihai I. De la
Februarie noul tarif postal este acesta: Scri-
nare simplă locală 7 Lei, scrisoare în alt oraș
Lei, carte postală simplă 5 Lei. Taxa de re-
comandare în oraș este de 7 Lei, iar pentru
la localități este de 11 Lei.

Uude due prietenile rele. În orașul
Moldova, s'a omorât mai în zilele
recute un tîsar măcelar în vîrstă de 21 ani.
asile I Coteanu n'a început bine meseria de
măcelar și a dus o așa până când prietenii răi
au schimbă firea și viața. A încetat să mai
e feciorai bun și cuminte, sprijinul și nădej-
ea părinților și a apucat-o pe drumul păca-
tului și al petrecerilor fără rost. În aceste prie-
tini și petreceri și-a măcinat banii și tot ce
avut și mai ales dragostea și dorul de viață.
curcăt în datorii, sătul de toate, la 21 de
ani, vîrsta celei mai frumoase tîneței. Vasile
Coteanu și-a pus capăt zilelor cu un glonte
e revolver.

Zăpadă prăbușită în Elveția. În El-
veția, în munții din apropierea satului Oberried
a prăbușit un strat gros de 7 metri și lat de
10 metri. În rostogolirea lui valul uriaș de
zăpadă a frânt lemne și a măturat totul din
alea sa.

Bărbat cu două neveste. Mihail V.
aconescu din București se cam săturase de
aște pe care o ducea și voia ceva nou. Se
saturase adică, mai bine zis, de nevestă și
paceea s'a gândit să se mai însoare odată
cu alta mai ferchesă și mai zîmbitoare. Zis și
făcut în înțelegere cu un prieten dela primărie,
a făcut și a doua cununie, mai luându-și
ca o nevestă. Ca bărbat cu două jumătăți
a i-a mers însă mai bine, căci a fost desco-
rit de oamenii legii și trimis în judecată.

Tovărășie nepotrivită. În urma ali-
anței pe care au făcut-o cu Bolșevicii, preoți
gezi au ajuns într-o tovărășie cu totul ne-
potrivită. Se spune că pe altarul unei biserici
în Londra a fost așternut steagul bolșevic, în
cime se coral cânta „Înainte proletari”.

Aviz important. Începând cu numărul
for vom începe a sista mai înainte pe abonamii
ri nu ne au plătit de doi ani, apoi se cel
nu au plătit pe 1941, iar pe urmă pe cele
ne-au plătit abonamentul înainte și pe 1942
re înprejurările grele de astăzi noi nu ma-
tem da gazeta pe așteptare decât acelor-
ntre cari garantează preotul cu leafa sa,
ta pentracă să se știe din bună vreme.

Școlăriță la 76 de ani. O bătrână
japoneză avea mare dorință să citească scri-
sorile de pe front ale fiului său, plecat în răz-
boiu. Cum nu știa citi, a cerut învoire să se
inscrie la școala primară, în rând cu fetițele
cele mici. De dragul de a putea citi rîndurile
copilului plecat în război, bătrîna nu s'a stii
să meargă zi de zi la școala primară.

† **Văd. Elena Barișu n. Drumariu,**
a trecut la cele veșnice Joi 22 Ianuarie 1942
în anul al 87-lea al vieții și al 35-lea al cin-
stitel sale văduvii, după o scurtă suferință,
împărtașită fiind cu Sfintele Taine. Ramășițele
pămîntești au fost așezate spre vecinică odihnă
Sămbătă, 24 Ianuarie, orele 15, în cimitirul
central din Turda Veche. Odihnescă în paceri

† **Maria Ignat n. Moldovan,** soția
dnei învățător pensionar din Blaj Ioan Ignat
fostă învățătoare și asumpționistă terțiară a
încetat din viață, după grele suferințe, în ziua
de 29 Ianuarie 1942 în al 63-lea an al vieții
sale și al 46-lea an al căsătoriei sale, împăr-
tașită fiind cu sfintele taine ale maribunzilor.
Prohodul s'a slujit la „Casa Domnului” de
către 5 preoți și 1 diacon, în frunte cu Păr-
canonic Iulia Maior, în ziua de Sămbătă 31
Ianuarie, de unde osemintele pămîntești au
fost transportate și așezate spre vecinică odihnă,
în cimitirul gr. cat. din Blaj.

† **Ioana Gergely n. Precup.** În ziua
de 18 Ianuarie s'a stins din viață, după suferin-
ță de câteva cesuri, soția protopopului din
Ghimes-Făget Victor Gergely dna Ioana n.
Precup, în al 56-lea an al vieții și al 38-lea al
căsătoriei. Reposata a fost o doamnă foarte
harnică. Pe lângă că a dat neamului 8 copii
sănătoși, a fost o adevărată mamă a credin-
cioșilor. Preoții noștri o cunosc de pe cîngu-
lele minunate pe cari le țesea pentru teologii
dela Blaj Sf. liturghie pentru sufletul ei s'a
slujit în 21 Ianuarie în biserica parohială, iar
după amiază la ora 2 i-s'a făcut înmormân-
tarea, în țară robită. Fie-i memoria binecu-
vîntată!

Cele mai mici ființe

Sunt în lume ființe așa de mici, că nici
nu le putem vedea cu ochii liberi, ci numai cu
instrumente cari măresc mult de tot. Numărul
lor e foarte mare. Unele sunt din neamul ani-
malelor și altele din neamul plantelor. Cele din
neamul plantelor sunt de 15 ori mai multe de
cît cele din neamul animalelor. Un învățat cu
numele Po Hmann, le-a numărât și a găsit că
ființele mici din neamul plantelor sunt vre-o
84.000, dintre cari numai 60.000 sunt ciuperci.

„Ușureii vîntului”

— Iepurii —

În zilele trecute a trebuit să fac un drum
mai lung pe jos. Nmerisem o zi, în care frigul
se mai potolise, așa că tot drumul a fost o
plăcere.

În cale am întîlnit o livadă cu pomi ti-
neri și mi-a fost mare ulmirea, când l-am văzut
aproape pe toți curății de coajă, parcă ar fi
fost clopîți cu un cuțitaș. Ce se întîmplase?
Stăpînul livezii n'a învelit pomii cu paie și
iepurii cari din cauza zăpezii mari ce acopere
pămîntul, nu mai găesc altă hrană, au venit
în livadă și au început să roadă coaja de pe
pomi. Imi era mai mare mila de bieții pomi și
judecam grozav de aspru pe stăpînul livezii,
care nu și a luat osteneala să și apere pomii,
ci i-a lăsat mai bine pradă iepurilor.

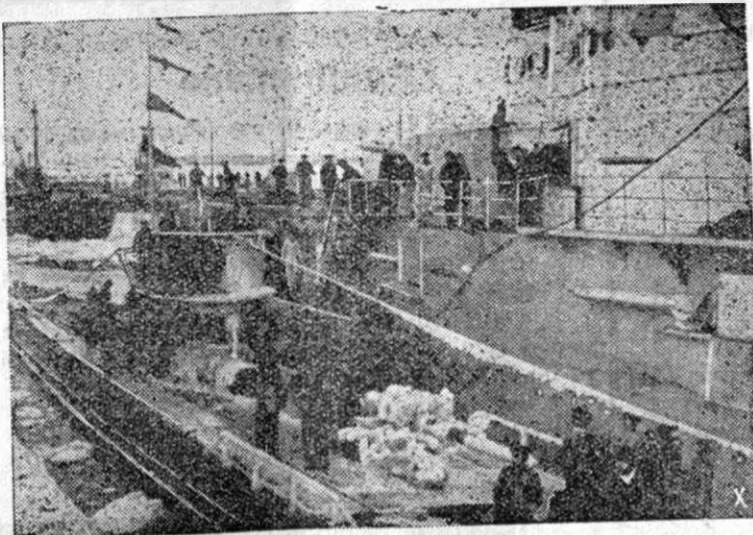
Ce pagubă iepurii nu sunt de vină. Ei
încă trebuie să se hrănească și cum iarna e
foarte grea și cu zăpadă mare, își caută hrană
pe unde pot. Mînînd ei vara și legume și
plante zemoase: varză, sfeclă, trifoi și altele,
dar dacă de aceste nu mai găseso, rod și coaja
pomacilor și mai ales a pomilor tineri. Din
cauza aceasta, iepurii sunt socotiți animale
păgubitoare și mari dușmani ai grădinilor și
ai pomilor.

Iepurii trăiesc pe toate cîmpurile și dea-
lurile din Europa. La noi în țară nu sunt o-
goare, livezi, vii și fînețe fără de iepuri. Să și
zice că „de unde nici nu gîndești, de acolo
sare iepurele”.

Iepurele e mai mare ca o pisică. Pe spate e
acoperit cu o blană cenușie-roșcată, iar pe pîn-
tece și pe coada scurtă are păr alb. Din cauza
aceasta de departe nu se poate cunoaște, iarna
se albăște puțin așa că nu-i poți observa de
departe nici pe zăpadă.

Picioarele dinainte ale iepurelui sunt scurte
de tot, iar cele dinapoi sunt mult mai lungi.
Din cauza aceasta, face sărituri mari, opînî-
du-se pe picioarele dinapoi. La deal fugă foarte
bine, așa că nici canii nu-l sînjung. E „ușureii
vîntului”. La vale însă se rostogolește, venind
deasberbeleacul ca o roată. De aici și ghici-
toarea:

Pe valea lui Sărlat
Se dă dracul peste cap.

Pe chipul acesta vedem
un submarin care se rein-
toarce dela vînaătoare plin
de zăpadă și de gheață.
Oă nici o armă n'are lucru
mai greu de isprăvit de-
cît submarinele.

Iși face culcașul pe sub ascunzătoare de buruienți. Se face ghem, își lasă urechile pe spate și doarme cu ochii deschiși. Doarme ușor, iepurește și la cel mai mic șgomot e gata să fugă.

E cel mai fricos animal. Și nu e mirare, căci are dușmani foarte mulți. A scăpat de câine, de lup, a scăpat de lup, nu scapă de vulpe, a scăpat și de vulpe, nu-i lartă vulturul.

Ogarul sunt cei mai mari dușmani ai iepurilor. Îi stărnesc din orice ascunziș și îi urmăresc cu toată puterea. Povestea spune, că iepurele a furat dela ogar o pereche de opinci și acum ogarul îl caută peste tot locul și fuge după el să-i dea înapoi opincile.

Omul încă îl vânează cu plăcere. Iarna se fac mari vânători de iepuri.

Carnea lui e foarte gustoasă. Și mai ales astăzi, când nu se prea găsește altă carne și aceea care se găsește înăi e acumpă de tot, o carne de iepure e foarte prețioasă.

Din cauza dușmanilor mulți pe cari îi are neamul iepuresc de mult ar fi trebuit să se prăpădească. Totuși nu se stânge, căci se prăsește foarte repede. O iepuroaică fată de vreo trei ori într-o vară, până la 12—16 pul. Pe vremea când prăsește pul, e oprită și vânarea.

Vânătorii spun, că în iarna aceasta sunt foarte mulți iepuri. Cred, căci în drumul ce am făcut și mie mi-au leșit înainte vre-o patru. Cu toate acestea am umblat bine pe unde am fost.

Intr'un număr din „Universul” din zilele trecute, proprietarul unei livezi mari de pomi, se plângea că nu-și poate apăra livada de iepuri și că din cauza lor nu poate apuca la pomi. Cere ca tuturor proprietarilor cari au grădina cu pomi să li-se îngăduie să aibă pușcă de vânatoare, pentru că să-i poată pușca. Dar iepurii nu vin la pomi ziua, ci noaptea. Iar acum pe gerul acesta cine va putea sta de pază, toată noaptea, lângă pomi, pentru ca să-i apere cu pușca de iepuri. Mai bine se pot apăra pomii de iepuri, împrejmuint grădinile cu garduri de sârmă. Totuși fiindcă aceasta e foarte scumpă, se pot apăra, învelind trunchiul pomilor cu trestie. Se pot înveli și cu paie, dar în acest caz aerisirea e mai slabă, trunchiul pomului poate mușca și în paie se culbăresc și șoarecii.

Ion Popu-Câmpeanu

Tetanosul

— Fălcărija. Sirânsul —

Nărogenii de-ale omului

Când vezi, cât este de grea această boală, ce chinuri grozave, durere în suflet pentru cei ai casei și cum cei mai mulți dintre îmbolnăviți mor cu zile, nu găsești alt cuvânt decât „nărogenii” a spune, la ceea ce unii, ba cei mai mulți fac pe satele noastre atunci când, pe câmp fiind, se taie, ori când, la naștere, taie funia buricului la copil.

E obiceiul la noi prin sate, că atunci când cineva se taie la săpă ori la seceră, se udă jos, și pe rană pune țărână făcută cu de-al său ud.

La naștere, cea care moștește, vecina găsită la îndemână, mica soacră ori o țigancă proastă, sau altă zăpăcită nitată de Dumnezeu, o nespălată și neluată în seamă de oameni, e obiceiul neghiob, — ca cel născut să fie cu cât mai mult noroc, — să i-se taie funia buricului cu cel mai ruginit cuțit din casă, cu o „custură”, ori foarfecă rea, iară, ca norocul să fie și mai sigur, pe locul buricului tăiat la loc să pună tinctură de iod sau spirt ori rachiu tare, pe rana făcută la buric pune țărână de sub praștii casei.

Pentru cine a înțeles cele spuse până aici, și dă seama că o mai mare doborâcie ca aceasta nu găsești la nici un deștoc lăsat pe podul pământului de Dumnezeu, că doar câinele își lăgă rana, nu pune pământ și limba curăță totul; vaca linge buricul vițelului și omia face la fel.

Omul, nu toți oamenii, ci câte o năuă — vai de lăme — de acelea cum sunt în toate satele, câte o slabă a femeilor căreia nepăcându-i lucru, caută să câștige un ban cu descântece, acești doctoresse ale satelor învață pe bășeandrul care se taie cu săpa, să pună pe locul unde s'a tăiat, țărână cu pișt (ud), iară la naștere ca noul născut să fie cu noroc, îi pune pe buric țărână de sub praștie, pe unde a călcat cu picioarele toți cei ai casei, cari au dus pe picioarele lor bălegar dela grajd, cu atâția și atâția bacili de-ai tetanosului, așa că norocul pe care-l aduce sfatul acestor întunecate la minte, cari mai cred în farmece și boacoane, se poate vedea cu ochii; copilul face tetanos, fălcărija sau „strâns” cum se mai spune pe alocurea și... cel mult așteptat — nou născut — moare cu norocul plămădit de babele rămase în lăme.

O rană trebuie ferită de a ajunge pământ în ea, necum să venim noi să punem în ea pământ, cum numai proștii mai fac.

Acel care s'a rănit ori s'a înțepat într'un cui ruginit, e bine să meargă la medic, să-i dea injecție, „ser”, în contra faveninării de sânge cu tetanos.

Pe buricul copilului, la locul de tăiere care se face cu foarfecă arsă, — trecută — în foc, se va pune tinctură de iod, spirt sau rachiu și se va acoperi și lega cu o pânză curată spălată și călcată cu fierul de călcatul rufelor, ca să nu fie, și să se distragă de pe pânză, orice urmă de microb sau bacil tetanic.

E de dorit ca fiecare om să cunoască „nărogenia” unora dintre oameni, de a pune pământ, spre a și însămânța boala în rana sa ori a copilului de curând născut.

Dr. Ioan Frățilă

Cărți nouă

Viața tânărului Fr. Iluminat Rosen-gart, de Par. Iosif Tălmăcel. T. pogrăfia „Serafica”. Săbdoant. 176 pagini. 30 Lei.

În aceste vremuri de frământare, cartea păr Iosif Tălmăcel, despre viața minunată a tânărului Ludovic Rosen-gart, este o minunată lectură pentru tineret și un luminos îndemn de trăire creștinească a vieții. Nașterea, copilăria și tinerețea acestuia care a fost Fr. Iluminat Rosen-gart, care a strâns atâtea daruri și merite pentru cer în scurta lui viață de 19 ani, 7 luni și 13 zile, fiind un fiu devotat al Sfintei Fecioare Maria, sunt scrise limpede și atrăgător, de autorul acestei cărți e. Acei care o vor cumpăra și citi se vor simți recreați și în-tăriți sufletește, după citirea ei.

Primăria Orașului de Reședință BLAJ
Serviciul Contră Caserie și economat

Nr. 186/1942.

Publicațiune

Se aduce la cunoștință publică, că în ziua de 12 Februarie 1942, orele 11 a. m. se ține la Primăria orașului Blaj, Serviciul Contabilității, licitație publică pentru imprimarea și compactarea registrelor și imprimatelor necesare pe anul 1942.

Caetul de sarcini și modelele imprimatelor se pot cerceta zilnic între orele 10—13, 16—18.

Cel cari doresc a lua parte, vor depune oferte închise și 5% garanță, în conformitate cu art. 88, 92 și 94 din L. C. P.

Blaj, la 29 Ianuarie 1942.

6 (1—1)

PRIMĂRIA

Poșta gazetei

Mihuț Teodor 8852. Am primit banii și i-am introdus în felul următor: pentru D-Voastră Nr. 8852, 100 pe 1941 și 200 pe 1942 La Nr. 8851 Banchia Teodor Lei 100 pe 1941 și la Nr. 8888 Mercea Teodor introdus pe anul 1941 Lei 100 fiindcă avea achitat numai 75 Lei în 22 Martie 1941, cred că nu și-a amintit bine, de a scris că a achitat Lei 100, și pe 1942 Lei 100.

Celor ce așteaptă răspuns la scrisori. E mare curcătură din pricina că pe mandatele poștale nu se poate scrie nimica. Vin mandatele și nu le putem rezolvi până ce nu sosește și carta poștală sau scrisoarea. Uneori vin mandatele înainte și scrisorile pe urmă și întors. Alteori se pierd scrisorile și astfel nu știm cui să introducem banii. Iată pentru ce vă rugăm puțină răbdare. Toate se vor aranja rând pe rând. — Nu am putut confirma primirea banilor dela mulți abonați, fiindcă avem grozav de mult de lucru. Acuma am terminat cu trimiterea calendarelor și astăzi vom avea vreme să rezolvăm scrisorile.

Celor ce ne cer să le trimitem diferite cărți tipărituri le răspundem că nu le putem împlini cererea fiindcă prea mult ni-se dă de lucru. Noi nu suntem bibliotecari și nu avem personal pentru a împlini cererile de acest fel ale atâtor mii de cetitori.

Calendarele gratuite ale abonaților cari au plătit până la 31 Decembrie 1941 abonamentele lor pe anul 1942 s'au trimis în sfârșit toate. Tot asemenea acelor abonați noui cari s'au abonat pe 1942 și ne trimis până la 31 Decembrie 1941 deodată suma Lei 207. Mai curând nu s'au putut trimite, că nu erau gata. Dacă cineva fiind în drept și totuși nu și-a primit calendarul, să ne avizeze, ca să reclamăm poșta.

Comunicat

În bugetul Camerei Agricole Târnava-Mică sunt vacante următoarele posturi, a căror complectare se face prin numire, în condițiunile Codului Funcțiunilor publice:

1. post de conducător agricol cl. I/B. 1. tip. I la categ. IV. localitate
1. post de conducător agricol ajutor B. 1. tip. I la cat. IV.
- 1 post de ad-tor agricol cl. I/C. 9 tip. 9 la cat. IV.
- 1 post de ad-tor agricol cl. II/C. II/C. 9 tip. I la cat. IV.
- 4 posturi de ad-tori agricoli cl. I/C. 9. tip. 9/ la cat. IV.
- 1 post de ad-tor agricol ajutor I/C. 9. tip. 11/ la cat. IV.
- 1 post de mecanic cl. II/C. 8 tip. 9/ la cat. III.

Cererile se vor depune la Serviciul Personal din Ministerul Agriculturii și Domeniilor, în termen de 15 zile dela data publicării prezentului comunicat, soțite de următoarele acte: Extract de naștere, certificat de botez, act de cetățenie, certificat medical, certificat de origină etnică, certificat dela cazierul judiciar, certificat de bună purtare, acte militare sau livretul militar, diploma de absolvire a unei școli de cultură gr. II pentru posturile de conductor; a unei școli de agricultură gr. I pentru posturile de ad-tori agricoli și certificat de absolvire a cursului primar cartea de meșter pentru postul de mecanic, extract de căsătorie, actele soției: naștere, origină etnică, religioasă profesione și extractele de naștere ale copiilor — dacă este cazul.

Numirile în posturile de conducători și ad-tori agricoli se fac fără examen sau concurs, iar în posturile de mecanic prin examen.

Candidații vor depune și o declarație de limbă străină ce cunosc, iar cei necăsătoriți vor depune declarație în care vor arăta că nu sunt căsătoriți.

Nu vor fi luate în considerare cererile care vor fi însoțite de toate actele specificate mai sus. 5 (1—1) Pentru conformitate ss. Franca

Casă nouă

cu subsol și prăvălie — vad comercial — în fața târgului de vite, vânzare. Strada Metropolit Vancea Nr. 1 Blaj.